

ת"פ 61101/02/18 - מדינת ישראל נגד ויטלי ינקילביץ

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 61101-02-18 מדינת ישראל נ' ינקילביץ

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ויטלי ינקילביץ

הנאשם

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד בן גל

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד אלעד קוטין

גזר דין

הכרעת דין

ביום 29.10.18 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לאור הודאת הנאשם ומהטעמים שיפורטו בגזר הדין, אני מרשיעה אותו בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשע"ט, 01/07/2019 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק, שופטת, סגנית הנשיאה

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
לפי כתב האישום, ביום 28.12.17 בשעות הצהריים, הבחין הנאשם בפקחית מטעם עיריית רחובות הנמצאת בחודש חמישי להריונה, אשר רשמה דו"ח לרכבו שחנה על מעבר חציה. בהמשך, ועקב זעמו של הנאשם, נכנס לרכבו וצעק לעברה "ניסו פעם לדרוס אותך", נסע לעברה ובלם בצמוד אליה. בעקבות מעשיו של הנאשם, נבהלה הפקחית, זינקה לאחור תוך שגופה פגע ברכב אחר שחנה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נחבלה הפקחית בפלג גופה הימני.
2. לפי הסדר הטיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 7.2.19 ציין כי הנאשם בן 33, יליד ברית המועצות לשעבר, עלה לישראל בשנת 1990. הנאשם נשוי ואב לשני ילדים קטינים, מתגורר עם משפחתו בבית הוריו באשדוד ועובד כנהג הסעות.
הנאשם מוכר על ידי הביטוח הלאומי כבעל נכות בשיעור של 34% בגין תאונה שעבר בשנת 2008. הנאשם נפגע בראשו, טופל בבית לוינסטין ואובחן כסובל מבעיות זיכרון, אימפולסיביות ובעיות קשב וריכוז. בשנת 2012 הנאשם החל לימודי הנדסאי מכונות במכללת עתיד בתל אביב, אולם לא סיים לימודיו. בגיל 27 עבר להתגורר באוקראינה, שם הכיר את אשתו. כיום הנאשם ואשתו מתגוררים בישראל ואשתו מוכרת כתושבת ארעית. עוד ציין שירות המבחן, כי לנאשם אין עבר פלילי, אולם הוא מוכר לשירות המבחן מהפנייה קודמת שהסתיימה באי הרשעה לצד צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות. הנאשם מסר, כי באותו היום שהה בבית חולים עם בנו לצורך בדיקות והדו"ח התקבל עת אשתו היתה ברכב. לדבריו, הוא נסע לעברה של הפקחית במהירות סבירה ודבריו נאמרו באימפולסיביות וללא כוונת פגיעה. לאחר מכן יצא מרכבו וביקש את סליחתה. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו. עם זאת, להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה לראות את התנהגותו כהתנהגות אלימה. להערכת שירות המבחן, קיים מרכיב של אימפולסיביות בהתנהלותו של הנאשם וישנו סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד בהיעדר הליך טיפולי. הנאשם הביע אמביוולנטיות באשר לשילוב בטיפול בשירות המבחן וקושי להיעדר מעבודתו.
באותה העת ביקש שירות המבחן דחיה לצורך בחינת השתלבות הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן או במסגרת פרטית.
4. בתסקיר משלים מיום 16.5.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם השתלב בקבוצה לתקשורת בלתי אלימה ביום 25.3.19, הגיע לכל המפגשים ולוקח חלק במפגשים. לצד זאת, ציין שירות המבחן, כי המוטיבציה של הנאשם היא חיצונית ונובעת מההשלכות האפשריות של הרשעתו. הנאשם מסר כי פוטר מעבודתו על רקע יציאתו ממקום העבודה לצורך השתתפות במפגשי הקבוצה ולצורך בדיקות רפואיות לקראת ניתוח לקיצור קיבה. כיום, הנאשם עובד כנהג משאית ומגיע למפעלים ביטחוניים, כמו התעשייה האווירית באשדוד. מכאן, המליץ שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעה, ולצד זאת, להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 60 שעות.

טענות הצדדים לעונש

5. באת כוח התביעה טענה, כי לא מתקיימים התנאים לסיום ההליך ללא הרשעת הנאשם. הנאשם לא הראה נזק קונקרטי ולא הציג כל ראיה התומכת בטענתו.
6. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה כלפיו מלל מאיים ופגיעה בסדר הציבורי.
7. לטענתה, בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירה: לאחר שהפקחית רשמה לנאשם דו"ח חניה, הנאשם איים עליה ונסע לכיוונה. כתוצאה ממעשיו נפגעה הפקחית מרכב סמוך כשהיא נמצאת בחודש חמישי להריונה.
8. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום, נע בין מאסר קצר, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.
9. עוד הוסיפה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, וחסך בזמן שיפוטי יקר; הנאשם נעדר עבר פלילי; להתרשמות שירות המבחן הנאשם מטשטש את התנהגותו האלימה וישנו סיכון להתנהגות עוברת חוק בהיעדר טיפול. הנאשם הביע אמביוולנטיות באשר לשילוב בטיפול, התקשה לראות גורמי סיכון בהתנהגותו ומסר כי לא יכול להיעדר מעבודתו. גם בתסקיר המשלים הוסיף שירות המבחן, כי השתתפותו של הנאשם במפגשים נובעת ממוטיבציה חיצונית.
10. לטענת באת כוח ה התביעה, אין לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעה, בעיקר משום שלא הוכחה פגיעה קונקרטית.
11. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור ופיצויים.
12. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לאמץ את המלצות שירות המבחן ולסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם.
13. לטענתו, מכלול הנסיבות מצדיקות סיום הליך ללא הרשעה. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה על מעשיו; מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם; הנאשם נרתם להליך הטיפולי ועשה כברת דרך. להערכת קצינת המבחן יש חשיבות גדולה בסיום ההליך באי ההרשעה.
14. עוד טען, כי גם עלול להיגרם לנאשם נזק הקונקרטי, הואיל והרשעה עלולה לפגוע בחידוש הרישיון לרכב מסחרי, לפי סעיף 15 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961. ההרשעה גם עלולה לפגוע בתהליך התאזרחות של אשת הנאשם.
15. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא מתחרט ומצר על שאירע ומבין את חומרת מעשיו. עוד תיאר את הפגיעה הפוטנציאלית שעלולה להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו.

דין והכרעה

האם יש מקום לסיום ההליך ללא הרשעה?

16. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטרב עמוד 3

התנאים הבאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

17. עוד נפסק, כי על הנאשם המבקש לבטל את הרשעתו להראות שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).

18. במקרה הנדון לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעה.

19. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של איומים כלפי פקחית. במעשיו פגע הנאשם ברף בינוני בערכים החברתיים של הגנה על שלווה הנפש, תחושת הביטחון של הפרט והגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יפנה נגדו מלל מאיים. לצד זאת, נפגעו גם הערכים החברתיים של שמירה על יכולתן של רשויות האכיפה לבצע את תפקידן והסדר הציבורי. הנאשם איים על פקחית בעת שביצעה תפקידה כדין באומרו "ניסו פעם לדרוס אותך", תוך שהוא נוסע לעברה ובולם בצמוד אליה. כתוצאה ממעשיו הפקחית זינקה לאחור ונפגעה מרכב שעמד במקום, והכל בהיותה בהריון בחודש חמישי.

20. נסיבותיו האישיות של הנאשם אמנם עומדות לזכותו, לרבות הודאתו והליך הטיפול בו הוא נוטל חלק. עם זאת, אין המדובר בנסיבות אישיות חריגות. הנאשם גם לא נרתם באופן מספק להליך הטיפול. יתר על כן, הנאשם אמנם לא הורשע בעבר, אולם מהתסקיר עולה, כי תיק פלילי נגדו כבר הסתיים באי הרשעה, ונראה כי בכך מיצה את ההזדמנויות שיש ליתן לו, בהקשר זה.

21. יתר על כן, הנאשם התבקש להגיש לבית המשפט מסמכים המלמדים על הפגיעה הפוטנציאלית שעלולה להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו. הנאשם הגיש מסמכים המלמדים על הליך התאזרחות של אשתו וכן על עבודתו החדשה. כאן המקום לציין, כי לפי תקנה 15 לתקנות התעבורה, הרשעה היא אך סוגיה שניתן לשקול בחידוש רישיון נהיגה מסחרי ואין הכרח כי אמנם לא יחודש רישיונו של הנאשם. יתר על כן, גם בהודעת המעסיק מדובר אך בשקילת המשך עבודתו של הנאשם ולא בהחלטה שכבר התקבלה. לכך יש להוסיף, כי מדובר במקום עבודה חדש ולא הונחה תשתית מדוע לא יוכל הנאשם לעבוד במקצועו בכל מקום אחר.

22. לאור האמור, לא מתקיימות הנסיבות החריגות המצדיקות סיום ההליך בעניינו של הנאשם ללא הרשעה. יש לקבוע, אפוא, את העונש ההולם את העבירה אותה ביצע הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

23. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**.

24. ממדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה של איומים כלפי עובד ציבור, ברף בינוני, עולה כי מנעד הענישה נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 8062/13 **ברזק נ' מדינת ישראל** (9.4.14); רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ

4236/12 יוסבשוילי נ' מדינת ישראל (3.6.12); ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 זגורי נ' מדינת ישראל (21.1.15); ע"פ (נצ') 2434-06-16 מדינת ישראל נ' עומר (5.7.16); עפ"ג (ב"ש) 17892-10-13 אלסייד נ' מדינת ישראל (23.10.13); ת"פ (רח') 51520-11-17 מדינת ישראל נ' נחמני (5.6.19); ת"פ (נצ') 4419-09-15 מדינת ישראל נ' אשורוב (12.2.17); ת"פ (רמ') 5905-05-18 מדינת ישראל נ' סרסור (2.4.19); ת"פ (ק"ש) 1408-05-18 מדינת ישראל נ' הייב (13.9.18).

25. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע הנאשם, נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים.

העונש ההולם בתוך המתחם

26. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו ונטילת אחריות על מעשיו. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה והתנצל בפני המתלוננת; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם נשוי ואב לשני ילדים קטנים והוא מפרנסם.

27. מתסקירי שירות המבחן עולות נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם. הנאשם מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כבעל נכות בשיעור של 34% בגין תאונה שעבר. הנאשם מבטא רצון לקיים אורח חיים תקין. עם זאת, להערכת שירות המבחן קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בהיעדר טיפול. הנאשם גילה תחילה אמביוולנטיות ביחס להליך טיפולי, אולם, בהמשך השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית ומגיע לכל המפגשים. לצד זאת, שירות המבחן עודנו מעריך כי מדובר במוטיבציה חיצונית הנובעת מהשלכות האפשריות של הרשעתו.

28. לאור האמור לעיל, מירב הנסיבות נוטות לזכותו של הנאשם.

29. מכאן, שיש להטיל על הנאשם עונש שהוא בתחתית המתחם, הכולל מאסר על תנאי, צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור ופיצויים.

סוף דבר

30. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 24 חודשים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ג. צו מבחן למשך שנה;

ד. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 60 שעות. שירות המבחן יגיש תוך 14 ימים תכנית לאישור בית המשפט.

רשמתי לפני את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע הצווים בהתאם להוראות שירות המבחן, ניתן יהיה לבטל גזר הדין ולגזור דינו מחדש;

ה. פיצויים למתלוננת בסכום של 1,000 ₪. את הפיצוי ישלם הנאשם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, הראשון

לא יאוחר מיום 1.8.19 ויתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשע"ט, 01 יולי 2019, במעמד הצדדים.